

ním i menších lichev jako překročení nejvyšších cen a jako správních přestupků.

Zákon lichevní týká se pouze lichev, které však v praxi zhusta bývají provázeny i jinými trestnými činy. V tom směru vykazuje zákon nemilou mezeru a bude nutno nelichevní trestné činy dle § 57. tr. ř. ze společného projednávání vyloučiti a zvláště souditi, což v každém případě bude velkou ztrátou času a s obtíží.

Celkem vykazuje nový zákon až na pouze »paradní« a nevalně praktické ustanovení o stanném právu, nejeden cenný pokrok a je důležitým článkem v řetězu boje proti lichvě a bude hlavně v první řadě na soudcích samých záležeti, jak se zákon v praxi osvědčí.

Připínati však k němu přílišné naděje bylo by nemístným, ježto hluboké hospodářské příčiny válečné lichvy trvají v nezměněné, ano stále se stupňující intenzitě i na dále, a je charakteristickým, že téměř současně s novým lichevním zákonem přikročila vláda ku snížení moučné dávky, čímž vyvolala paniku mezi konsumenty a nové živelní vzplanutí lichvy s moukou.

JUDr. K. Soukup, r. z. s.

DENNÍK.

Dr. HEŘMAN ŠIKL.

Bolestnou ztrátu utrpěla česká civilistika a zvláště užší obor práva obchodního a směnečného, úmrtím Dra Heřmana Šikla, advokáta v Plzni. Zemřel po krátké chorobě dne 15. listopadu v 60. roce svého věku. Narodil se v Prešově, studoval gymnasium v Klatovech, universitu v Praze, kdež dosáhl doktorátu v r. 1882, a byl od r. 1888 advokátem v Plzni. Literární činnost svou zahájil články z oboru práva občanského v našem časopise 1884 (»O smlouvě předběžné«), 1887 (»Právo ústupu od smlouvy obapolné následkem prodlení strany druhé«); z téhož oboru uveřejnil 1890—1896 české zpracování Randova německého spisu o držbě: »Držba dle práva rakouského v pořádku systematickém, podle spisů a přednášek dv. r. prof. Dra Randy.« Zabývaj se již v r. 1892 v »Atheneu« problémem cenných papírů (»Teorie papírů majiteli a na řad znějících«) vydal v r. 1902 samostatný spis »Teorie závazků skripturních«, v němž důvtipným způsobem pokusil se o samostatnou konstrukci právní povahy cirkulačních papírů cenných. Spis ten byl pak Randovi podnětem ku článku »K

theorii cenných papírů« v »Sborníku věd práv. a stát.« 1902. Z další literární činnosti Šiklovy ovzvláště zaslouží pozornosti jeho »Právo směnečné rakouské«, jehož vyšla však (1906) bohužel jen první část, obsahující vedle »Úvodu« nauky o způsobilosti směnečné, o právní povaze směnky, o formě a obsahu směnky, o skripturních směn. aktech, o duplikátech a kopiích a o směnečném protestu. Již tato část systému, jakož i Šiklovy směnečně-právní články, uveřejněné v časopise našem o postihu zjišťování a o promlčení směnečném, ukazují, jak litovati jest, že nedošlo k uveřejnění díla celého. Poslední léta zabýval se Dr. Šikl, jak příležitostně se vyjádřil, vědeckým zpracováním osnovy světového řádu směnečného dle Haagských usnesení a nebyla práce ta, jak se zdá, daleka publikace.

Letošního roku stal se pokus se strany naší vyučovací správy získati Dra Šikla pro universitu Masarykovu pro obory práva občanského a směnečného, pokus, jenž vedl již i k formálnímu jeho jmenování. Byla to volba, zvláště za nynějších poměrů, zajisté dobrá. Tím, že Dr. Šikl, ač nejprve byl ochoten jmenování toho následovati, přece se pak k tomu neodhodlal, zůstala arci mladá universita moravská ušetřena bolestné ztráty hned ve svých začátcích.

Heřmana Šikla bude těmi, kdož českým jazykem pěstiti budou obory jím vzdělávané, povždy s vděčnou úctou vzpomínáno.

Z děkanství právnické fakulty Masarykovy university v Brně. Právnická fakulta v Brně pokládá za jednu z předních svých povinností, poskytnouti svým posluchačům v seminární knihovně své příležitost k tomu, aby se již za studií obeznámili s právnickou literaturou jak českou, tak oněch národů, s nimiž jsme žili neb si přejeme žiti v kulturním společenství. Potřeba takovéto knihovny je v Brně tím naléhavější, poněvadž universitní knihovna se teprve počíná tvořiti, a větší právnické knihovny v Brně vůbec není. Úkol opatřiti potřebné knihy je přes státní dotaci k tomuto účelu věnovanou velmi ztížen nynějšími poměry na trhu knihkupeckém. Mnozí právníci čeští však mají ve svých knihovnách i jednotlivé spisy právnické, národohospodářské, sociologické, právně filosofické, historické a politické, jichž již nepotřebují, i serie časopisů a sbírek zákonů i rozhodnutí soudních, jež v soukromých knihovnách se někdy pocítují jako přítěž. I v pozůstalostech právníků nacházejí se často cenné knihovny, jež rodina z piety by si přála zachovati jako celky, ač prakticky jich nemůže použiti. K těmto všem obrací se děkanství právnické fakulty brněnské se žádostí, aby takovéto spisy, časopisy, sbírky a knihovny věnovali její seminární knihov-